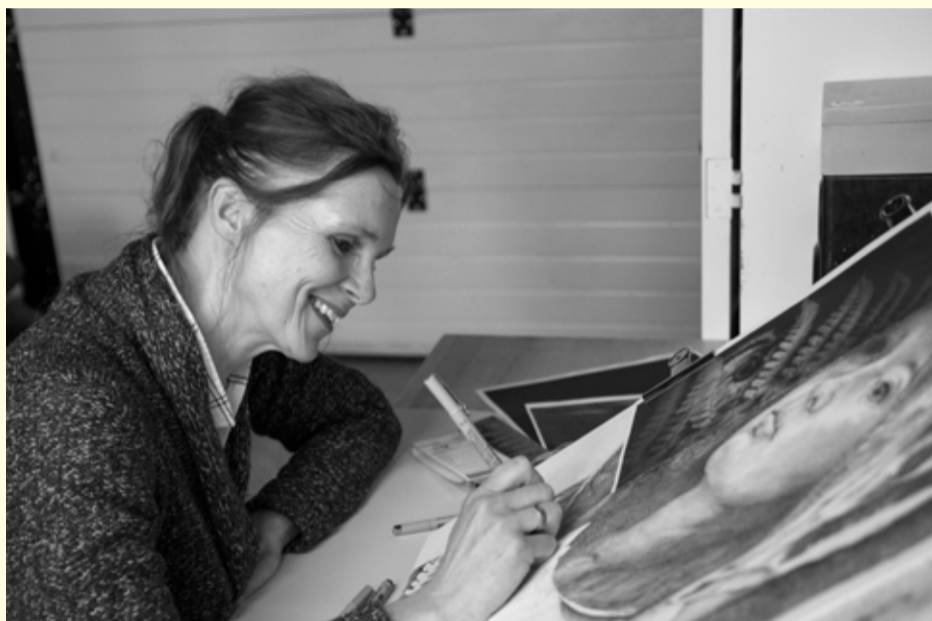

een nieuwe blik op...

LEVEN CREËREN OP PAPIER VERSUS VERHALEN VERTELLEN

Marion Hazenberg (35) tekent sinds haar 25ste realistisch en wil ons graag betrekken bij het gevoel dat het haar geeft. "Als ik teken, verdwijnt de tijd, de omgeving en mijn gedachten. Ik ben 100% gefocust op wat ik wil zien en dat ontstaat langzaam. Bijna alsof ik met mijn ogen kan creëren. Ik kan mijzelf uren achtereen verliezen in een tekening. Het is echt magisch!" Kirsten Krijthe (43) tekent en schildert al heel haar leven. Ze heeft er net een verhuizing naar Gersloot en een expositie in Duitsland op zitten en is nu alweer druk met de voorbereidingen van de Kunstroute die in september 2019 zal plaatsvinden. **Twee verschillende gesprekken met twee vrouwen die misschien wel meer gemeen hebben dan je op het eerste gezicht zou denken.**

KIRSTEN KRIJTHER

Op haar zeventiende doet Kirsten Krijthe toelatingsexamen voor de kunstacademie. Helaas wordt ze afgewezen. Hier heeft ze natuurlijk nooit rekening mee gehouden. Het houdt gelukkig haar droom niet tegen. En als geluk bij een ongeluk start de Noordelijke Hogeschool datzelfde jaar met een opleiding kunst en design. Daar gaat Kirsten meer de grafische kant op en wordt ze opgeleid richting een vaste baan. Die volgt direct na afronding van de opleiding. In 2005 stapt Kirsten langzaam uit deze grafische wereld als iemand haar vraagt om een aantal uren les te geven in het revalidatiecentrum.

"Voor de klas staan leek mij altijd verschrikkelijk. Daar heb ik dan ook, in tegenstelling tot mijn vader die beeldend docent is, nooit mijn ambitie van gemaakt. Inmiddels kijk ik er heel anders naar. Doordat ik op het revalidatiecentrum merkte dat het mensen echt kan helpen."

Autodidact

Als ik even doorvraag, blijkt dat Kirsten nauwelijks les heeft gehad en we haar kunnen bestempelen als autodidact, zoals dat zo mooi genoemd wordt. "Op de havo zat ik bij mijn vader in de klas. Maar thuis bemoeide hij zich bewust niet met mij, vond dat ik mijn eigen weg moest zoeken en wilde daar niet zijn stempel op drukken." Nu geeft Kirsten zelf les aan kinderen en volwassenen en komt ze ditzelfde punt tegen. "Hoe kun je les geven en mensen toch in hun kracht laten en hun eigen pad laten volgen? Het blijft een uitdaging. Ik ben zelf bijvoorbeeld van het losse schilderen richting het fijne werk gegaan met het doel om een verhaal te vertellen. Een ander hoeft natuurlijk helemaal niet hetzelfde doel te hebben. Daarom begin ik met de basis in mijn lessen en als je die vaardigheid hebt, kun je je meer verdiepen. Het is overigens heel leerzaam om te kijken hoe iemand anders iets doet en maakt."

WNF

Kirsten heeft meerdere rollen, ze is moeder, vrouw, tekenaar, organisator en sinds vorig jaar ook illustrator van een uitgegeven boek. "Ik ben onder andere kunstenares, het is een stukje van mij. Dit alles zorgt voor een balans. Nu kom ik veel in aanraking met andere mensen, andere ervaringen en verhalen die je meenemen in je kunst. Het zijn eigenlijk allemaal avonturen die je doet. Toen ik vorig jaar benaderd werd voor het illustreren van een boek van het WNF wist ik niet of dit ging lukken. Het is harstikke leuk en eng tegelijk. Maar bovenal een ervaring die je juist moet hebben. Daar groei je van! En als het geen leuke ervaring is, dan weet je dat voor de volgende keer."

Gersloot

"Sinds november wonen we in Gersloot, het is er heel prettig met een weids uitzicht en met rust en ruimte om je heen. Dat voelt als een enorme luxe! Mijn atelier heeft lang in dozen gestaan door de verhuizing. Maar nu ben ik bijna klaar en ga ik verder met mijn projecten omdat ik gewoon altijd iets onder mijn hoede moet hebben. Op dit moment werk ik aan portretten met een verhaal én organiseer ik samen met anderen de Kunstroute. Ik wil gewoon dingen doen waar ik energie van krijg!"

MARION HAZENBERG

Na een lang ziekbed van haar moeder, verliest Marion Hazenberg haar al op haar achttiende. Vervolgens gaat ze direct aan het werk om in het levensonderhoud van zichzelf en haar broer te kunnen voorzien. Door de zorgen die zij heeft, is er weinig ruimte voor haar zelfontplooiing. Op haar 25ste neemt Marion ineens een stoere beslissing. Ze geeft haar vaste baan op en gaat reizen door Zuidoost-Azië.

"Daar heb ik totale vrijheid, ontspanning en rust ervaren. Niet lang na thuiskomst zag ik de film Titanic. Ik drukte de film op pauze om iets te drinken te pakken en zag het verstilde beeld van Kate op de sloep en haar gezicht verlicht door een vuurpijl. Ik kreeg een enorme drang om te gaan tekenen. Dit beeld wilde ik vastleggen. Ik pakte een pen en zo is het balletje gaan rollen. Door de totale ontspanning in Azië ben ik tot in mijn kern gekomen en is er de ruimte gekomen in mijn hoofd om te ontdekken wie ik ben en wat bij mij past."

Obsessief

Marion vertelt over de tijd die volgde en waarin ze bijna obsessief aan het tekenen gaat. "Ik was gefascineerd over wat ik allemaal met een potlood kon creëren en hoe ik mijn tekening langzaam tot leven zag komen. Helaas lag ik na twee jaar uit de running omdat mijn arm zwaar overbelast was. Nu heb ik meer balans gevonden als moeder, vrouw, werknemer én tekenaar. Ik ben zelfs vorig jaar nog afgestudeerd als diëtiste. Inmiddels ben ik daarnaast ook docent realistisch tekenen in zelf opgezette cursussen. Het valt op dat er steeds meer mensen interesse tonen. Elke cursus dit voorjaar zit gewoon vol."

Wat is het geheim om net als jou te leren tekenen?

"Om realistisch te kunnen tekenen heb je de juiste instructies, kwalitatief goed materiaal, focus en vooral geduld nodig! En natuurlijk is het vlieguren maken. Het is een cliché, maar oefening baart echt kunst!"

Hoe doe je dat eigenlijk, leven creëren op papier?

"De eigenschappen van een realistische tekening zijn: juiste verhoudingen, details, contrast en vooral geen zichtbare tekenlijnen. Je krijgt bijvoorbeeld diepte door een juist gebruik van contrast." Marion laat tijdens haar lessen illusies zien om duidelijk te maken hoe belangrijk dit contrast is en hoe onze hersenen ons voor de gek (kunnen) houden. Ze laat mij een afbeelding zien van een dambord met een cilinder die schaduw creëert en vraagt welk vakje donkerder is? Mijn hersenen willen direct voor A kiezen, maar ik verwacht natuurlijk een addertje onder het gras. Helaas vind ik hem niet. Marion laat met een grote glimlach de oplossing zien: het blijkt dat de vakjes precies dezelfde kleur hebben!

Portretprijs

Op dit moment is Marion bezig met een tekening voor een portretprijs. De eerste keer dat ze haar werk zal laten zien aan een jury. Super spannend natuurlijk, maar ook een mooie stap in haar toekomst. Een toekomst die nog veel meer kunstzinnigheid zal behelzen. Want er borrelt nog veel meer bij Marion Hazenberg.

